

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

שבת-המצניע		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
בעיגול של דבילה והוציאו לרשות הרבים, בקורה והוציאו לרשות הרבים, רבי יהודה אומר: אם לא יכול אחד להוציאו והוציאו שנים - חייבין, ואם לאו - פטורין.	[רבי יהודה]											◇
אף על פי שלא יכול אחד להוציאו והוציאו שנים - פטורים, לכך נאמר בעשתה - יחיד שעשאה חייב, שנים שעשאה פטורין.	רבי שמעון:											◇
במאי קמיפליג												◇
בהאי קרא, (ויקרא ד) ואם נפש אחת תחטא בשגגה מעם הארץ בעשתה.												◇
תלתא מיעוטי כתיבי נפש תחטא אחת תחטא בעשתה תחטא. חד - למעוטי זה עוקר וזה מניח, וחד - למעוטי זה יכול וזה יכול, וחד - למעוטי זה אינו יכול וזה אינו יכול.	רבי שמעון סבר:											◇
חד - למעוטי זה עוקר וזה מניח, וחד - למעוטי זה יכול וזה יכול, וחד - למעוטי יחיד שעשאה בהוראת בית דין.	ורבי יהודה:											◇
ורבי שמעון												◇
יחיד שעשאה בהוראת בית דין חייב.	[רבי שמעון]											◇
מי כתיב נפש תחטא אחת תחטא בעשתה תחטא? תרי מעוטי כתיבי: חד - למעוטי זה עוקר וזה מניח, וחד - למעוטי יחיד שעשאה בהוראת בית דין.	ורבי מאיר:											◇
זה יכול וזה אינו יכול - דברי הכל חייב.	אמר ר:											◇
הי מנייהו מיחייב?												◇
זה שיכול, דאי זה שאינו יכול - מאי קא עביד?	רב חסדא:											◇
דקא מסייע בהדיה	אמר ליה רב המנונא:											◇
מסייע אין בו ממש.	אמר ליה: [רב חסדא]											◇
היה יושב על גבי המטה, וארבע תליות תחת רגלי המטה - טמאות, מפני שאינה יכולה לעמוד על שלש מטהר.	רב זביד משמיה דרבא: אף אנן נמי תנינא: [ת"ק]											◇
היה רוכב על גבי המטה, וארבע תליות תחת רגלי הבהמה - טהורות, מפני שיכולה לעמוד על שלש.	רבי שמעון:											◇
ואמאי? הא קמסייע בהדי הדד? לאו משום דאמרינן מסייע אין בו ממש?												◇
לעולם אימא לך מסייע יש בו ממש - ושאני הכא דעקרה לה לגמרי.	רב יהודה מדיסקרתא:											◇
וכיון דזימנין עקרה הא, וזימנין עקרה הא - ליהוי כוב המתהפך												◇
זב שהיה מוטל על חמשה ספסלין, או על חמש פונדאות, לאורכן - טמאים, לרחבן - טהורין. ישן, ספק מתהפך עליהן - טמאין.	מי לא תנן:											◇
אלא לאו: משום דאמרינן מסייע אין בו ממש.												◇
הסוס מטמא על ידיו, החמור על רגליו. שמשענת הסוס על ידיו, וחמור על רגליו.	רב פפי משמיה דרבא: אף אנן נמי תנינא, רבי											◇
ואמאי? הא קא מסייע בהדי הדד? לאו משום דאמרינן מסייע אין בו ממש?												◇
רגלו אחת על הכלי ורגלו אחת על הרצפה, רגלו אחת על האבן ורגלו אחת על הרצפה רואין, כל שאילו ינטל הכלי - ותינטל האבן יכול לעמוד על רגלו אחת - עבודתו כשרה, ואם לאו - עבודתו פסולה.	רב אשי: אף אנן נמי תנינא, רבי אליעזר:											◇
ואמאי? הא קא מסייע בהדי הדד? לאו משום דאמרינן מסייע אין בו ממש?												◇
קיבל בימין ושמאל מסייעתו - עבודתו כשרה.	רבינא: אף אנן נמי תנינא:											◇
ואמאי? הא קא מסייע בהדי הדד? לאו משום דאמרינן מסייע אין בו ממש?												◇
שמע מינה.												◇
זה יכול וזה יכול - רבי מאיר מחייב.	אמר ר:											◇

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא-statement ? קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ראיה-proof
מקרא-key:	

שבת-המצניע		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
בעינן שיעור לזה ושיעור לזה, או דילמא: שיעור אחד לכולם?	איבעיא להו:											
שיעור לזה ושיעור לזה	חד: [רב חסדא/רב המנונא]									!	◆	◇
שיעור אחד לכולן.	חד: [רב חסדא/רב המנונא]									!	◆	◇
היה יושב על גבי מטה וארבע טליות תחת ארבע רגלי המטה - טמאות, מפני שאין יכולה לעמוד על שלש.	רב פפא משמיה דרבא: אף אגן נמי תנינא:									■	■	◇
ואמאי? ליבעי שיעור זיבה לזה ושיעור זיבה לזה לאו משום דאמרינן שיעור אחד לכולן?										■		
צבי שנכנס לבית ונעל אחד בפניו - חייב, נעלו שנים - פטורין, לא יכול אחד לנעול ונעלו שנים - חייבים.	רב נחמן בר יצחק: אף אגן נמי תנינא:									■	■	◇
ואמאי? ליבעי שיעור צידה לזה ושיעור צידה לזה לאו משום דאמרינן שיעור אחד לכולם?										■		
השותפין שגנבו וטבחו - חייבין.	רבינא: אף אגן נמי תנינא:									■	■	◇
ואמאי? ליבעי שיעור טביחה לזה ושיעור טביחה לזה לאו משום דאמרינן שיעור אחד לכולם?										■		
שנים שהוציאו קנה של גרדי - חייבין.	ואמר רב אשי: אף אגן נמי תנינא:									■	■	◇
ואמאי? ליבעי שיעור הוצאה לזה ושיעור הוצאה לזה לאו משום דאמרינן שיעור אחד לכולם?										■		
דילמא דאית ביה כדי לבשל ביצה קלה לזה וביצה קלה לזה?	רב אחא בריה דרבא לרב אשי:									ז		
אם כן לישמעין קנה דעלמא, מאי שנא דגרדי?										!		
ודילמא: דאית ביה כדי לארוג מפה לזה, וכדי לארוג מפה לזה										ז		◇
אלא: מהא ליכא למשמע מינה.										■		◇
שנים שהוציאו קנה של גרדי - פטורין	תני תנא קמיה דרב נחמן: [רבנן]									◆	■	
מחייב.	רבי שמעון:									◆	■	
כלפי לייא?										ז		
חייבין	אלא אימא: [רבנן]									◆	■	◇
פטור.	רבי שמעון:									◆	■	◇
המוציא אוכלין פחות מכשיעור בכלי - פטור אף על הכלי, שהכלי טפלה לו, את החי במטה - פטור אף על המטה, שהמטה טפלה לו.												■
את המת במטה - חייב, וכן כוית מן המת, וכוית מן הנבלה, וכעדשה מן השרץ - חייב.	[רבנן]										◆	■
פטור.	רבי שמעון:										◆	■
המוציא אוכלין כשיעור, אם בכלי - חייב על האוכלין ופטור על הכלי, ואם היה כלי צריך לו - חייב אף על הכלי.	תנו רבנן:											◆
שמע מינה: אוכל שני זיתי חלב בהעלם אחד - חייב שתיים										ז		
הכא במאי עסקינן - כגון ששגג על האוכלין והזיד על הכלי.	רב ששת:										■	◇